No. 1421 Zaterdag 25 Maart 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 24 Maart.

ONREDELIJK?

Daar zijn menschen, niet-Katholieken, die in de Roomsche Kerk veel vinden, dat hen aantrekt, die bijzonderlijk voor de Katholieke moraal veel respect toonen, maar het niet zetten kunnen, dat wij Roomschen in mysteries gelooven, dat we leerstukken aannemen, die volgens hen tegen de natuurlijke rede indruischen.

Op dit punt vergissen zij zich intusschen schromelijk. De mysteriën der Katholieke geloofsleer, als de Drievuldigheid, de Menschwording, 't H. Altaargeheim, gaan wel *boven* ons menschelijk verstand, doch strijden volstrekt niet *tegen* de rede. Wij kunnen ze met ons beperkt verstand niet vatten; maar langs den weg der logische redeneering aantoonen, dat de inhoud dier geloofsgeheimen een intrinsieke onmogelijkheid zoude zijn, daarin is nog geen menschenverstand geslaagd.

Van onredelijk kan dus in dit geval geen sprake komen.

Toch — het geloof is een gave Gods — blijft het verklaarbaar, dat de onkatholieken in de Roomsche geloofsleer vele duisterheden ontmoeten, vooral omdat hun veelal een overzicht van het geheel ontbreekt, en een massa vooroordeelen daarbij een recht inzicht in de Katholieke waarheden belemmeren.

Wat de mysteriën betreft is voor den oprechten geloovige toch altijd een nederige onderwerping van het verstand vereischte, en ook die onderwerping aan hooger Gezag, dat ons voor onze rede ontoegankelijke waarheden openbaarde, wordt door velen — zij het ten onrechte — onredelijk genoemd.

Het loont de moeite in dit verband een keurig artikeltje te citeeren, dat wij in de *„Java Post"* aantroffen en, waarin het oordeel van meerdere groote Katholieke denkers over dit moeilijke punt kort is samengevat. We laten het in zijn geheel hier volgen.

De Schot De Ramsay ging van het Anglicanisme over tot het Socianisme, werd daarna volstrekt Deïst, en verviel ten slotte tot algeheel Pyrrhonisme. (Het stelsel van Pyrrho, volgens hetwelk men aan alles moet twijfelen.)

In aanraking gekomen met Mgr. Fénélon, Aartsbisschop van Kamerijk (overleden in 1715) zocht hij bij dezen naar de waarheid. Fenelon had het geluk den armen zwerver te winnen voor het Christendom, en eindelijk tot den katholieken godsdienst te bekeeren.

Aan de Ramsay zelf danken wij, dat het kostbaar onderhoud met Fénélon hetwelk zijn bekeering ten gevolge had, niet verloren is gegaan.

Wij nemen er dat gedeelte uit over, waarin, — zooals de Ramsay het heeft opgeteekend, — Fenelon de grenzen trekt van geloof en rede.

Nadat Fénélon aan de Ramsay de authenticiteit der H. Schrift bewezen, en hem de schoonheid der daarin vervatte zedenleer had aangetoond, hernam De Ramsay ('t zijn zijn eigen woorden):

„Maar, Monseigneur, waartoe dient het toch, hoe komt het, dat men in den Bijbel een zoo stootend contrast vindt van heldere waarheid en duistere leerstellingen? Ik zou die verheven gedachten, waarvan gij mij zoo juist spraakt, wel willen scheiden van wat de priesters mysteries (geloofsgeheimen) noemen.

En hij gaf mij ten antwoord:

Waarom zooveel licht, dat het hart vertroosting schenkt, verwerpen, omdat er ook duisterheden zijn, die vernederend zijn voor den geest?

Moet de ware godsdienst den mensch niet èn verheffen èn vernederen? Moet hij hem niet toonen èn zijn grootheid èn zijn onvermogen?

Gij hebt nog geen al te volledig idee van het Christendom. Het bestaat niet enkel en alleen in een heilige wet, die de harten zuivert, het omvat ook een mysterieuze wijsheid, die den geest in bedwang houdt. Het bestaat in een onafgebroken offer van heel het eigen „ik" ter eere van het hoogste Vestand.

Door zijn zedenwet te onderhouden verzaakt men uit liefde voor de hoogste Schoonheid aan alle zingenot. Door aan zijn mysteries te gelooven brengt men zijn eigen denken ten offer uit eerbied voor de eeuwige Waarheid.

Zonder dit tweevoudige offer van gedachten en hartstocht is het brandoffer onvolledig, en ontbreekt er nog iets aan het offer.

Maar door deze beiden ten offer te brengen verdwijnt de heele mensch. vernietigt de heele mensch zich voor het Wezen aller wezens.

Het gaat er niet over te onderzoeken of het *noodzakelijk* is, dat God ons geheimen openbaart om onzen geest te vernederen. 't Gaat alleen hierover, of Hij er werkelijk geopenbaard heeft of niet. Heeft Hij tot zijn schepsel gesproken, dan zijn gehoorzaamheid en liefde onafscheidelijk verbonden. Het Christendom is een feit. En aangezien gij niet meer twijfelt aan de bewijzen, die dit feit staven, gaat het er niet over om te kiezen wat men zal gelooven, en wat niet.

Alle moeielijkheden, die gij bijeengebracht hebt. verdwijnen zoodra de geest bevrijd is van vooroordeelen.

Dan kost het volstrekt geen moeite om te gelooven, dat er in de goddelijke natuur en in de beschikkingen zijner voorzienigheid een diepte ligt, waartoe ons zwak verstand niet vermag door te dringen. Het oneindig Wezen *moet* onbegrijpelijk zijn voor zijn schepsel.

Eenerzijds ziet men een wetgever, wiens wet door-en-door goddelijk is, en die zijne zending bewijst door wonderen, waaraan men niet zou kunnen twijfelen op gronden, die zoo sterk zijn, als die welke men heeft om er aan te gelooven.

Anderzijds treft men meerdere geheimen aan die ons afstooten.

Wat te doen, staande voor die twee bezwaarvolle uitersten van een heldere openbaring en een onbegrijpelijk duister?

Er is slechts één beslissing: het ten offer brengen van onzen geest, en dit offer vormt een gedeelte van den eeredienst, dien wij het opperwezen verschuldigd zijn.

Heeft God niet een oneindige kennis, die wij niet hebben? Als Hij langs bovennatuurlijken weg iets daarvan ontsluiert, gaat het er niet over, om het *„hoe"* dezer geheimen te onderzoeken, 't gaat alleen over de zekerheid, dat ze geopenbaard zijn.

Zij schijnen ons toe als onvereenigbaar, zonder het evenwel in werkelijkheid te zijn.

Die schijnbare onvereenigbaarheid komt van de bekrompenheid van onzen geest, wiens kennis niet uitgebreid genoeg is om het verband te zien, dat bestaat tusschen onze gedachten en die bovennatuurlijke waarheden.

Dogma en geloofsgeheimen zijn dus niet alleen redelijk en menschwaardig, maar zelfs ligt er iets schoons, iets verhevens in: het offer des geestes.

Ook een woord van den katholieken geleerde A. Nicolas verdient opmerking:

„Heeft de godsdienst altijd duistere punten die bij velen als voorwendsels dienst doen, altijd zijn er ook heldere lichtpunten die alle verontschuldiging te niet doen. Hij heeft onweerlegbare bewijzen waaraan men niet kan weerstaan zonder onredelijk te worden en vanwaar men steeds kan uitgaan om over te hellen tot een onderwerping, die redelijk is en hoe langer hoe meer gegrond zal worden."

De katholiek De Maistre, zegt terecht: „Er bestaat in de katholieke Kerk geen Dogma, of het heeft zijn wortels in de diepste diepte der menschelijke natuur en dien tengevolge in eene algemeene overtuiging."

Ten slotte zij herinnerd aan het woord van pater Weisz O.P.: „Wat ik niet begrijp, is dit: dat lieden die op hun eer staan, een Dogma daarom loochenen, omdat zij het niet begrijpen.

Wat ik zeer wel begrijp, is dit: dat lieden die liefst maar rust hebben, menig Dogma daarom loochenen, wijl ze het maar al te best begrijpen."

RAPPORT

VAN DEN HEER

H. J. Cohen Henriquez

VAN ZIJN REIS NAAR MARACAIBO.

II.

Ik meen nu te kunnen laten volgen, hetgeen ik te Maracaibo heb opgemerkt met betrekking tot de verschillende onderdeelen van mijne opdracht.

Hoedenvlechterij. — Reeds kort na mijn aankomst kwam ik tot de overtuiging. dat de hoedenvlechterij ter plaatse niet van dien aard is, dat daaruit voor de industrie ten onzent eenig nut zou kunnen worden getrokken, hetgeen o. a. ook hieruit blijkt, dat er uit Barquisimeto, Ciudad Bolivar en Coro hoeden van inlandsch fabrikaat worden ingevoerd.

De te Maracaibo gevlochten hoeden bestaan niet, zooals de hier vervaardigde, uit één stuk, maar worden inéén genaaid uit een lange gevlochten strook. Het gevolgde systeem heeft veel overeenkomst met dat toegepast o. a. op Saba, in Italie en in Zuid-Duitschland en moet als minderwaardig worden beschouwd.

Het meest gebruikt wordende stroo is voornamelijk afkomstig van verschillende palmsoorten aldaar bekend onder de namen *cogollo*, *palmichi*, *lucatera* en *paja de Barquisiméto.*

Ook van den bast van de *"Caña brava"*, een soort *"bamboe"*, worden hoeden gevlochten.

Eenige uit Curaçao geboortige vrouwen vlechten wel volgens ons systeem en gebruiken daartoe de *lucatera* of de *cogollo*, maar de hoeveelheid geleverde hoeden en de hoedanigheid daarvan zijn van weinig beteekenis.

In het district Perija worden hoeden gevlochten, die over het algemeen zeer overeenkomen met die uit Colombia afkomstig. Deze tak van nijverheid wordt aldaar echter niet op uitgebreide schaal beoefend, daar de bevolking uit andere bedrijven ruimere inkomsten trekt.

Op de school voor Nijverheid en Handwerken, te Maracaibo in het jaar 1903 opgericht, werd vroeger onderricht gegeven, ook volgens het alhier gevolgde systeem van vlechten, doch volgens ingewonnen inlichtingen bij de Directrice gaf dit onderricht geen resultaten en werd het daarom opgegeven. —

Mejuffrouw CREFTE bezocht deze school met mij.

Mij werd medegedeeld, dat er te Merida ongeveer een jaar geleden eene school voor het vlechten van hoeden werd opgericht, aan welker Hoofd eene dame uit Columbia kwam te staan. Van deze gelegenheid om zich in het vlechten te bekwamen werd echter weinig gebruik gemaakt, zoodat het systeem, dat geheel overeenkomt met het onze, slechts in zeer geringe mate ingang heeft gevonden.

Hierbij worden UHoogEdelGestrenge twee hoeden aangeboden, een volgens het Maracaibiaansche en een volgens het Curaçaosche systeem in den Staat Zulia gevlochten.

Palmstroo. Het uit Maracaibo alhier betrokken stroo is afkomstig van een palm, vermoedelijk de *"Carludovica Palmata"* (Familie van de Cyclanthaceae) en groeit in het wild in het binnenland van Venezuela. — In den Staat Zulia wordt dit het meest aangetroffen in de disten Colon, Sucre, San Cristobal en Perija. Voornamelijk op de dorpen Santa Cruz. Santa Barbara, El Pino, Santa Maria, San José. Remolino, la Victoria en Garcita geschiedt de bereiding.

Op verschillende andere plaatsen komt het ook veel voor, doch wordt niet verwerkt, waarschijnlijk wegens den verren afstand, die het vervoer bemoeielijkt.

Wetenschappelijk Allerlei.

De nieuwste toepassingen van de telegrafie zonder draad.

Sinds enkele maanden zendt 't stacion voor draadlooze telegrafie op den Eifeltoren te Parijs naar alle mogelijke richtingen den tijd van 't Parijsche observatorium de ruimte in, en die tijd wordt door al de schepen, die zich binnen den omtrek van 3.000 kilometers bevinden, ontvangen. Het station gebruikt daartoe op het oogenblik een inrichting van 15 tot 16 paardekrachten. Als de nieuwe installatie, die zeer is vertraagd door de vorigen winter plaats gehad hebbende overstroomingen, geheel gereed is, dan zal zij over 100 paardekrachten kunnen beschikken. Men verwacht, dat de draagwijdte der golven dan zal worden verdubbeld, en dat de Hertzsche golven dan de geheele breedte van den Atlantischen Oceaan zullen overschrijden.

De speciale klok, waarop de zeevarenden voortaan elken avond hun chronometers zullen kunnen gelijkzetten, is geplaatst in een bijzondere zaal van het Observatorium, die het „heiligdom van den tijd is geworden", naast de klokken, die den middelbaren tijd aangeven en die in verbinding staan met de plaatsen van tijdaanwijzing in geheel Parijs, en de siderische klokken, die ter contrôle dienen, en onophoudelijk worden geverifieerd door de waarneming der sterren, om den middelbaren tijd te regelen.

De klok zelf geeft den middelbaren tijd aan — met betrekking tot den meridiaan van Parijs, wel te verstaan — met een nauwkeurigheid van één of twee tienden van een seconde. Opgesloten in een glazen kast, is zij tegen een muur opgehangen, die zóó dik is en met zulke stevige zijmuren en fundamenten voorzien, dat zij beveiligd is tegen alle mogelijke schokken en trillingen en tegen de temperatuurswisselingen. Elken dag wordt zij geverifieerd en als het noodig is gelijk gezet, hetgeen geschiedt door middel van een magnetische regulateur, waarvan het beginsel reeds lang wordt toegepast. Het ondereinde van den slinger draagt een metalen mes, dat een magneet vormt, waarvan het benedenste uiteinde zich op enkele millimeters afstand van een solenoide bevindt. Deze laatste oefent op den magneet een aantrekkenden of afstootenden invloed uit, naargelang de richting, waarin de electrische stroom door de solenoide gaat. Deze aantrekkende of afstootende beweging vertraagt of versnelt de beweging van den slinger. Op die manier kan men in zesendertig minuten één seconde winnen.

Die klok nu staat door middel van een draad in verbinding met den manipulator van het station voor draadlooze telegrafie op den Eifeltoren, en precies te middernacht, vervolgens twee minuten later en dan vier minuten na middernacht sluit het mechanisme van de klok automatisch een contact, dat op den manipulator werkt en een uitzending van Hertzsche golven te weeg brengt.

Natuurlijk heeft men verscheidene bijkomstige toestellen uitgedacht, om de juiste werking van het systeem te verzekeren.

Het Observatorium kan zelf geen Hertzsche golven afzenden, maar het ontvangt ze wel door middel van een kleinen mast, die aan telefoontoestellen is verbonden. Van den anderen kant stelt een Morsemanipulator het Observatorium in staat, ook door middel van een draad, doch onafhankelijk van de klok, met het station op den toren in verbinding te komen.

Interessant is het te hooren, hoe elken avond door de zorgen van een beambte van de militaire draadlooze telegrafie–afdeeling, die zich daartoe naar het Observatorium begeeft. het afzenden van den juisten tijd plaats heeft.

Met een telefoonhoren, over het hoofd, één vinger op den Morsemanipulator, het oog voor een verrekijker, slaat de beambte den loop van den wijzer nauwkeurig gade; de klok wordt zoo min mogelijk door openen van de glazen kast aan de lucht blootgesteld, om den invloed van de temperatuursveranderingen te ontgaan.

Om 11 uur 59 minuten, drukt hij op den knop van den manipulator, en door overeengekomen signalen, die het station op den Eifeltoren passeeren, en onmiddellijk in de ruimte worden uitgezonden. roept hij de aandacht der in den beheerschten omtrek varende schepen op. Te middernacht zendt de klok automatisch den tijd uit, zooals boven reeds is beschreven.

Deze uitzending van het uur wordt twee malen herhaald: om 2 minuten na middernacht, en vervolgens om 4 minuten na middernacht, telkens met voorafgaande waarschuwingen door andere combinaties van signalen.

De schepen ontvangen dus driemaal den juisten tijd binnen een tijdverloop van ongeveer 5 minuten.

Elk signaal, dat langs den draad van het Observatorium uit vertrekt, keert daarheen terug door de Hertzsche golven, die worden opgevangen in het telefoontoestel, welks horen de afzender, zooals wij boven gezien hebben, over het hoofd heeft, op denzelfden tijd, dat zij de schepen bereiken. Dit gebeurt onmiddelijk, op hetzelfde oogenblik. De afzender weet dus op die manier, of alles goed werkt.

Op zijn beurt ziet de officier, die aan boord met het verificeeren van den chronometer is belast, de telefoon aan het oor en de klok voor oogen, hoeveel deze afwijkt. Rekening houdend met mogelijke vergissingen bij de waarneming schat men, dat hij aldus den juisten tijd, tenminste op een seconde na, nauwkeurig moet kennen.

Met de gewone, tot dusver gebruikte middelen is die benadering verre van zoo groot.

Om te weten te komen. op welke lengte hij zich bevind, slaat de zeeman den doorgang van de zon door den plaatselijken meridiaan gade; op die plaats is het dan juist twaalf uur 's middags. Zijn chronometer geeft hem den tijd van den meridiaan van Parijs aan, en een zeer eenvoudige berekening zegt hem

Dezelfde soort stroo staat in verschillende districten bekend onder verschillende namen, waarvan de *lucateva* en de *cogollo* de meest bekende zijn.

De bodem waarop de stroopalm in 't wild groeit, is los, mul en vochtrijk, en geschikt voor cacao en bacove.

De plant groeit op terrein, gelijk met den zeespiegel, tot op eene hoogte van 800 voet.

De temperatuur in het gebied van den palm is over dag 24° tot 28° Celsius. De maximum hoogte door den palm bereikt is 2 Meter.

In het binnenland wordt een ruilhandel met het stroo gedreven.

De schippers van de kleine vaartuigen (*piraguas*), die een kustdienst met de stad Maracaibo onderhouden, koopen het stroo aan de kustplaatsen op en verkoopen het bij aankomst in de stad Maracaibo. — Eenige kooplieden en handelaren hebben hunne agenten zoowel in het binnenland als aan de kustplaatsen, die voor de bewerking aldaar zorg dragen.

Bij het vervoer lijdt het stroo zeer veel, daar het slecht verpakt wordt en gedurende den overtocht tusschen andere inlandsche producten komt te liggen.

Bereiding van de palm tot vlechtstroo.— De onontplooide bladeren van den palm worden geoogst en daarna worden de hoofdnerven afgespleten. De strooken van de bladschijf, die er nu overblijven, leveren het hoedenstroo.

Daar deze strooken regelmatig op elkaar liggen, kunnen alle hoofdnerven tegelijk afgespleten worden. De twee buitenste strooken van het opgevouwen blad zijn in den regel miskleurig en worden daarvan eenvoudig uitgerukt. De overblijvende strooken worden samen gehouden doordat alle aan het eene uiteinde vastzitten aan den hoofdbladsteel.

De strooken liggen eenigszins vast op elkaar en worden daarom losgemaakt door ze te slaan tegen eenig voorwerp.

Hierop wordt het stroo in (meestal verroeste) keroseneblikken of ijzeren potten gekookt, die oxyde afgeven dat het stroo doet verkleuren. Aan het koken wordt niet de de minste zorg besteed.

Het water, dat bij het koken verloren gaat door verdamping, wordt niet aangevuld, zoodat slechts een gedeelte van het stroo onder water blijft. Het kokend water lost de ongewenschte kleurstoffen van dat gedeelte op. De kleurstoffen van het andere gedeelte worden wel door den damp opgelost, doch daar zij niet in het water worden opgenomen, blijven zij bij het drogen op het stroo vastkleven. Het gedeelte, dat boven het water uitsteekt tegen de wanden van de blikken of potten, verschroeit door de warmte.

Na afloop van het koken wordt het stroo over touwtjes gehangen, ter droging door de zonnewarmte.

Ieder bladreepje rolt zich bij het opdrogen over de geheele lengte in één.

Het stroo word dikwijls nat door den regen en bij nacht in de open lucht gelaten, blootgesteld aan den dauw. Een en ander heeft een nadeeligen invloed op de hoedanigheid van het stroo; bruine of grijze vlekken laten zich weldra bespeuren, zoodat het stroo niet aan de eischen voldoet.

Het door mij aan de hand gedaan bereiding-systeem (Zie bijlage V) voorkomt dit alles.

Over het algemeen geschiedt de bereiding door vrouwen.

VUURTORENS.

Met bekwamen spoed heeft het Bestuur de voorstellen, het vorig jaar gedaan bij de behandeling van de Begrooting in den Kolonialen Raad, uitgewerkt tot een ontwerp, en daarmee tevens voldaan aan den drang van verschillende zijden ter verbetering onzer kustverlichting.

Bij de toelichting van Art. 41 *a* zegt de Gouverneur in de nieuwe Begrooting: „Uit een speciaal ingesteld onderzoek is gebleken, dat het zeer „wenschelijk is, dat er ook op de „Westpunt van Curaçao een behoorlijk licht wordt geplaatst; niet zoo„zeer voor de vaart *langs*, als wel „voor de vaart *op* Curaçao.

„Schepen, die van het Noorden „komen en ons eiland willen aandoen, moeten bij ietwat donker „weer, dikwijls ver uit den koers „gaan, om geen gevaar te loopen „zich plotseling voor de steile rotsen van de Noordkust te zien, en „daarop te pletter te slaan.

„Het tijdverlies, dat dit ten gevolge „heeft, is voor de schepen dikwijls „van groot nadeel.

„Voldoende is het hier een licht te „plaatsen, dat bij een hoogte van „het oog op 4.5 M, op 13 zeemijlen „zichtbaar is.

„De kosten daarvan zijn:

Voor het licht zonder vracht en invoerrecht	f 1.670.
Voor deze laatste te rekenen 15% van f 1.670	250.
	1.920.
Voor het plaatsen van 't licht f 500 à 1000	1.000.
of rond 3000 gld.	2.920.

„Hierbij kan worden opgemerkt, „dat voor een dergelijk licht geen „wachters noodig zijn, die er voortdurend toezicht op houden.

„Het is voldoende, dat iemand, die „in de nabijheid woont, de lamp behoorlijk vult en schoonhoudt en de„ze 's avonds aansteekt."

* * *

Wat het vraagstuk van een vuurtoren op de veel gevaarlijker Oostpunt (Punt Canon) betreft, blijft het voor ons twijfelachtig, of de oplossing daarvan, door den Gouverneur in de nieuwe begrooting voortgesteld, de verwachtingen der zeilvaarders bevredigen en in de toekomst afdoende blijken zal.

Zonder eenig voorbehoud moeten wij daarentegen toegeven, dat zoowel de bouw als de bediening van een lichttoren op de Oostpunt heel hooge kosten met zich zou meebrengen. Want doordat de kust daar ter plaatse zeer laag is, zou vooreerst de toren vrij hoog moeten opgemetseld worden. Ook die heele streek aan de Oostkust is uren in den omtrek zoo woest, verlaten, ongebaand en onherbergzaam, dat het vervoer der materialen een schat van geld zou verslinden. Voeg daarbij het aanleggen van een kostbare weg over de kalkrotsen, den bouw van een woning, 't hoog salaris voor den torenwachter, dan is het best begrijpelijk, dat de Gouverneur er voor is teruggeschrikt deze begrooting met zulk een aanzienlijke som te belasten, te meer nog dewijl de deskundigen, wier advies in dezen werd ingenomen, een goedkoopere oplossing meenden gevonden te hebben.

Dit alles wordt duidelijk uit de toelichting bij „art. 41 b: Het verbeteren van het licht van Klein Curaçao f 9.000

„Reeds lang werd door de scheep„vaart de behoefte gevoeld aan een „licht op de Oostkust van Curaçao. „De vlakke lage kust maakt in tij„den, dat er veel stroom loopt en „het weer donker is, de vaart daar „zeer gevaarlijk. Het feit, dat er „meermalen groote stoomschepen „strandden en het noodlottig ver„gaan van den pakket-schoener „*Gouverneur van Heerdt* zijn er helaas „de bewijzen van. Het beoogde doel „wordt het best verkregen door op „den vuurtoren van Klein-Curaçao „een nieuw licht te plaatsen van ge„lijke sterkte als het licht, dat thans „brandt op *Boca Spelonk* op Bonaire."

„Een nieuwe vuurtoren op Oost„punt zou, omdat de kust er zeer „laag is, veel kosten en ook het aan„stellen van nieuwe wachters nood„zakelijk maken."

Dat de voorgeslagen versterking van het licht op Klein-Curaçao, alleen en zonder méér, voldoende zal zijn om de gevaren voor de *zeilvaarders* rondom *Punt Canon* weg te nemen, blijven wij vooralsnog betwijfelen, zoolang niet vooraf als beslist zeker vaststaat, dat het nieuwe licht van Klein-Curaçao zoo sterk zal zijn, dat het bij wijze van zoeklicht tevens de tegenoverliggende Oostpunt zal *belichten*, in die mate dat die lage Oostkust bij donker weer op voldoende afstand genoegzaam te onderscheiden zal zijn.

Curaçao en de Landbouw.

Het Nieuwe Dagblad van den 17 Februari bevat de volgende Correspondentie uit Curaçao gedateerd van den 26 Januari:

De rapporteurs van onze begrooting voor 1911 in de Tweede Kamer gaven aan den minister de volgende beschouwing over den landbouw op Curaçao.

„De inzichten van den gouverneur op het gebied van den landbouw en omtrent de beteekenis daarvan voor de kolonie, voor zooverre die tot dusverre aan het licht traden, hadden deinstemming van eenige leden. Zij spraken de hoop uit, dat hij weerstand zal weten te weten te bieden aan eventueelen drang dergenen, die op dit gebied een andere richting wenschen in te slaan."

Hierop komt het volgend antwoord van den minister:

„Dat ook de inzichten van den gouverneur op het gebied van den landbouw en omtrent de beteekenis daarvan voor de kolonie instemming vonden, vernam de ondergeteekende met genoegen. Hij ziet geen reden om te twijfelen dat de landvoogd weerstand zal weten te bieden aan eventueelen drang dergenen, die op dit gebied eene andere richting wenschen in te slaan."

Met andere woorden, de minister hoopt, dat de gouverneur weerstand zal bieden, om een andere richting in te slaan; waaraan eenige leden van de commissie van rapporteurs twijfelen. De minister hoopt dus, dat hier dezelfde richting van vroeger in betrekking tot den landbouw zal gevolgd worden. En wij hopen van ganscher harte het tegendeel.

Wanneer de commandant van een schip ziet, dat hij in verkeerde richting vaart, zal hij aanstonds van koers veranderen om het gevaar te ontwijken van schip en bemanning te verliezen. Ook wij zijn hier in een verkeerde richting aan het zeilen en gaan wij zoo door, dan zal Curaçao met zijn boven- en benedenwindsche eilanden spoedig niets meer zijn dan een wrak, waarvan de bemanning te kiezen heeft: òf den hongerdood te sterven òf het schip bijtijds te verlaten.

Allen zien het er gevaar dat er in ligt, met kracht in de richting der laatste jaren te willen doorzeilen.

De verkeerde richting, die Curaçao geforceerd wordt te blijven nemen, is het steeds doordrijven om geld uit te geven voor den landbouw, wanneer reeds duizenden en duizenden zonder loonend resultaat besteed zijn.

Van 1900 tot 1906 is uitgegeven een bedrag van 213 313 gulden; voegt men hierbij de uitgaven tot 1911, dan krijgt men een som, die, b.v. voor havenwerken besteed, een blijvend resultaat zou hebben opgeleverd.

Allen hier zijn het over eens, dat bijna al de gelden geen duurzaam resultaat gehad hebben en een andere richting moet genomen worden, willen wij niet op een of anderen dag vernemen, dat Curaçao voor goed verloren is.

Die richting, reeds zoo dikwijls aangewezen in brochures en courantenartikelen, en bewezen als de eenige goede, die onze kolonie van ondergang kan helpen, is: het beschermen van onze handel en scheepvaart en het steunen van onze nijverheid.

Ter bevordering van dien handel en scheepvaart is het noodzakelijk, niet te talmen om onze havenwerken flink in orde te brengen, zoodat alles gereed is vóór de opening van het Panamakanaal. Is men ons op andere eilanden vóór in het aanbieden van geschikte havens voor de stoombooten, die moeten dokken of kolen innemen, dan loopen wij hier op strand, en Curaçao zal dan niet spoedig meer vlot komen, daar het tij zich zal verlegd hebben.

Na dit voornaamste werk te hebben verricht, kan de regeering zien, op welke wijze zij het best de nijverheid kan bevorderen, vooral wat betreft het vlechten van stroohoeden, waarin de bevolking voor het grootste gedeelte haar bestaan vindt.

Tegelijk met deze hoofdzaak kan zij iets doen voor den landbouw, waarvoor geen groote sommen gevraagd worden. Wij willen geen geleerde professoren of andere vakmannen, die uit Holland naar hier gezonden worden om proeven te nemen, en kleine boomen en struiken te bestudeeren — dat toch geeft ons geen voordeel — maar alleen een behulpzame hand b.v. voor het aanleggen van gewone dammen en putten waarvan het arme buitenvolk kan profiteeren.

Berichten uit de Kolonie.

✠ Soeur Maria Nepomucena.

Donderdagmiddag ten 4 uur overleed betrekkelijk nog onverwacht na een langdurig lijden de Eerw. Zuster Maria Nepomucena (in de wereld Mej. Anna Catharina van Baar) geboren te Edam 16 April 1870.

Ingetreden in de Congregatie van de Eerw. Franciscanessen te Roosendaal had zij het geluk den 17 Mei 1893 zich voor altijd door de H. Beloften aan God toe te wijden. Op Nieuwjaarsdag 1898 kwam zij op Curaçao aan, waarna zij eerst op Westpunt, daarna op de scholen van het St. Martinus-gesticht werkzaam was. Zij was de eerste Zuster, die aan de school van de St. Dominicus-parochie op Montaña met het onderwijs der jeugd belast werd.

Sinds bijna drie jaar sloopte een sleepende ziekte langzaam maar onverbiddelijk hare krachten, en maakte ten slotte aan dit nog jong, maar verdienstelijk leven een einde. Gisteren werd haar stoffelijk overschot grafwaarts gedragen, nadat vooraf Z. D. H. Mgr. M. G. Vuylsteke in de kapel van *Welgelegen* de plechtige uitvaartgebeden verricht had.

R. I. P.

Subsidies op de Nieuwe Begrooting.

De billijkheid gebiedt ons een kleine dwaling te herstellen. Wetend dat de *C. Scherpschutters Vereeniging* een subsidie genoot van 1000 gld., terwijl op de nieuwe begrooting slechts 100 gld. daarvoor was toegestaan, waagden wij daaruit de veronderstelling, dat deze Vereeniging wellicht de achting van het Bestuur zou verbeurd hebben.

Daar is evenwel niets in de subsidieering der C. Sch. V. veranderd. De Subsidie van 1000. — gld. ontvangt de C. S. V. *buiten de begrooting om* jaarlijks onmiddelijk van het Rijk, terwijl bovendien de kolonie jaarlijks nog een toelage van 100 gld. geeft.

Zoo werden wij op een dwaalspoor gebracht. Daarmee is dus ook alle reden voor onze veronderstelling weggenomen.

Ook ons bericht omtrent de subsidie van het *Wilhelminapark* behoeft eenige rectificatie. De som door den Minister verleden jaar van de begrooting afgevoerd, vertegenwoordigde het bedrag, waarmede de Gouverneur de gewone subsidie voor het jaar *verhoogd* had. Alleen deze oude subsidie, zonder de voorgestelde verhooging van het vorig jaar, komt nu zooals gewoonlijk op de begrooting voor 1912 voor. De achteruitgang echter van de inkomsten van het *Wilhelminapark*, uitsluitend bestaande uit giften en bijdragen van particulieren, blijft in de toekomst een voortdurend gevaar voor het voortbestaan van ons Park, dat inderdaad een sieraad is onzer stad. Het zoeken naar nieuw fondsen, en dus ook naar *verhooging* van subsidie, blijft dringend noodig.

Toeristenboot.

De agenten C. en H. Jones hadden reeds eenige dagen te voren bekend gemaakt dat het pleizierjacht *New-York*, den 21 Maart in plaats van 17de hier zou binnenkomen.

Het weer zag er Dinsdagmorgen ten zes uur niet gunstig uit. Over de zee hing een dikke nevel en er viel een fijne motregen. Gelukkig klaarde de lucht spoedig op, maar nu kwam er een andere teleurstelling. De boot zelf liet op zich wachten. Ook hiervan werd de reden dra opgelost, toen het bekend werd, dat de Agenten dien morgen ten 7 uur een draadloos bericht hadden ontvangen, afgezonden door de *New-York*, op dat oogenblik in den omtrek van Aruba varend, dat ze ongeveer ten 10 uur voor onze haven zoude zijn.

Ook dezen keer ging het binnenvaren van de 576 voet lange reuzenboot van 10.800 ton vlug en gemakkelijk zonder eenig ongeval in zijn werk en ten half elf lag het gevaarte aan den wal bij de klip van Scharloo, waar het muziekkorps van

---

op welken afstand van dezen laatste bij zich bevindt.

Ongelukkigerwijze, verschillen de chronometers, waarin men den juisten tijd van Parijs medevoert min of meer; nadat men eenige weken gevaren heeft, vertoonen zij dikwijls een afwijking van twee seconden, en daar men niet weet, in welke richting die afwijking gerekend moet worden, kan de werkelijke dwaling soms verdubbeld worden.

Daar de equator in 360 graden is verdeeld, terwijl een dag 24 uren telt, komt dus één tijdsseconde overeen met 15 hemelseconden, wat ongeveer 450 meter bedraagt, daar één minuut aan den hemel 1852 meters bedraagt.

Een fout van twee seconden in tijd komt dus overeen, bij den aquator, met een fout in de plaatsbepaling van 900 meters, die hoogst gevaarlijk kan worden bij het ontwijken-moeten van zandbanken of onderzeesche rotsen.

Uit dit enkele voorbeeld ziet men wel onmiddelijk het groote belang dat de zeeman er bij heeft, steeds overal den juisten tijd op de seconde af te kennen, en het groote nut, dat in dit opzicht de nieuwe installatie op den Eifeltoren sticht.

**

Deze nieuwste toepassing van de telegrafie zonder draad zal echter niet alleen nuttig zijn voor de zeevarenden; dank zij een vernuftige combinatie, uitgedacht door de heeren Claude en Driancourt van het „Bureau des Longitudes", schijnt de nieuwe inrichting geroepen te zijn, ook onschatbare diensten te bewijzen aan de cartographie, het kaartteekenen, doordat zij met groote gemakkelijkheid in staat stelt, ongehoord vlug en ongelooflijk nauwkeurig, de lengte te bepalen van de verschillende punten van een landstreek, waarvan men een kaart wenscht te teekenen.

Op dit oogenblik kunnen op den beganen grond de verschillen in tijd de verschillen in lengte geven van twee plaatsen, die direct door telegraafdraad met elkander zijn verbonden. Het is bijvoorbeeld voldoende van hier naar Amsterdam een Morse-teeken te zenden en den tijd van beide plaatsen op het oogenblik van afzending en dat van ontvangst, dat een en hetzelfde tijdstip is, te vergelijken. Wanneer echter een directe telegraafverbinding tusschen de bewuste plaatsen niet bestaat en dit is doorgaans het geval in de streken, die men in kaart wenscht te brengen, dan moet men zijn toevlucht nemen tot langdurige en moeilijke operaties, die aan tal van fouten onderhevig zijn, tot de triangulatiemethode.

Voortaan zal men, om zoo te zeggen, van het station op den Eifeltoren uit, de kaart van Midden-Afrika kunnen teekenen. Het zal daartoe voldoende zijn Hertzsche golven uit te zenden aan twee menschen, die daarginds met een chronometer en een ontvangstation voor draadlooze telegrafie, opgeborgen in een kist van het volume van een fotografietoestel, aan het reizen zijn.

Veronderstel nu, dat er twee van die waarnemers zijn, een in Rotterdam, de andere bijvoorbeeld in Athene, die nauwkeurig den plaatselijken tijd kennen. Indien elk den tijd van zijn kameraad en den zijnen op hetzelfde tijdstip kan noteeren, dan geeft het verschil van die twee tijden de lengte dier twee punten Rotterdam en Athene aan. Doch zij staan onderling niet in verbinding. De methode der Hertsche golven stelt hem echter in staat die notities te maken, zonder die onderlinge verbinding.

En wel op de volgende manier.

De beide waarnemers hebben hun plaatselijken tijd door de gewone astronomische methoden moeten bepalen. Zij weten verder, dat vandaag, op een bij benadering vastgestelden tijd, de Eifeltoren hun signalen zal zenden, bestaande uit de achtereenvolgende tikken van een klok, die de seconden aangeeft. Die klok, die op het station van den Eifeltoren is gepaatst, zendt bij elke slingering van den slinger Hertzsche golven uit, met een periode, die verschilt met die van de chronometers der waarnemers.

De waarnemer luistert nu met één oor naar die tikken, met het andere oor luistert hij naar die van zijn eigen chronometer. In werkelijkheid stemmen die slagen nooit met elkander overeen; doch er komt van tijd tot tijd een oogenblik, dat voor elken waarnemer verschillend is, waarop ze elkander inhalen en een ondeelbaar tijdstip gelijk tikken. Men noteert nauwkeurig het juiste tijdstip van die overeenstemming.

Dan begint het ongelijk tikken opnieuw, en nu telt iedere waarnemer het aantal tikken, dat er noodig is, voordat de overeenstemming er weer is: bijvoorbeeld 10 in Rotterdam en 30 in Athene. De loop van beide chronometers vertoont dus een verschil van 30|60 — 10|60 van een seconde, dat is dus 1|3 seconde.

Brengt men nu deze correctie in rekening bij het verschil der op de twee chronometers op het tijdstip der overeenkomst waargenomen tijden, dan kent men dus het juiste verschil in lengte tusschen de twee waarnemingspunten en hun lengte met betrekking tot die van Parijs.

Op die manier is de ligging van een bepaald punt zoo nauwkeurig bepaald, dat de fout zich beweegt binnen enkele meters.

Niet alleen dat deze methode in theorie prachtig, wat juistheid en gemakkelijkheid betreft, is. Men wil ze in Frankrijk ook practisch toepassen ter voltooiing van de kaart van de Fransche bezittingen in Afrika. Om echter het station van den Eifeltoren te verlichten en ook om minder groote afstanden te moeten overschrijden, zal men waarschijnlijk Tomboektoe in Afrika als centraal station van uitzending der Hertzsche golven kiezen.

„Draadloos" kompas.

Uit Parijs wordt melding gemaakt van een merkwaardige uitvinding, die naar men gelooft 't vraagstuk der scheepvaart in mistig weder zal oplossen. De uitvinders zijn twee Italiaansche geleerden, Tosi en Bellini, en hun uitvinding wordt het „draadloos kompas" genoemd.

Dit kompas is zóó gewijzigd, dat het de richting kan aanwijzen van een station, vanwaar Hertziaansche golven worden verzonden, en men beweert, dat daardoor een schip de juiste positie van een ander schip kan bepalen tot op een afstand van vijftig kilometer.

het garnizoen den Amerikanen met hun eigen volkslied verwelkomden. Den geheelen dag hebben de vreemdelingen te voet of per rijtuig overal rondgereden en met veel belangstelling alles in oogenschouw genomen. Menig kiekje van onze haven, van onze straten en bewoners zal later in den familiekring de reis-herinnering levendig houden. Tal van toeristen brachten een bezoek aan de Fraterscholen op Pietermaai en Otrabanda en aan het Collegio St. Thomas, waar de leerlingen de reizigers tot ware geestdrift brachten door het zingen van het Amerikaansch volkslied. Sommige onzer groote winkelmagazijnen werden met een druk bezoek vereerd en heel wat inkoopen gedaan. Bijna geen toerist zag men meer aan boord terugkeeren, die niet een Panama-hoed, en een mandje, een vogel of ingelegd doosje of andere snuisterijen meedroeg. Wederkeerig betoonde Curaçao een levendige belangstelling voor de prachtige boot, die door menigeen met een bezoek vereerd werd. Salons en promenadedek wemelden van nieuwsgierigen. Ook de leerlingen van de Emma-school namen des morgens onder geleide hunner onderwijzers de boot in oogenschouw. De passagierslijst van het schip vermelde de namen van 370 toeristen. Onder hen bevond zich ook de Amerikaansch gezant van Venezuela Hon. John W. Garrett. In omgekeerde volgorde werden dezelfde zeehavens bezocht van de vorige reis. De boot was Zondag van Colon vertrokken, waar de Panamawerken bezocht werden, en zij vertrok om 6 uur 's avonds naar La Guayra, van waaruit de toeristen per exprestrein een bezoek zouden brengen aan Caracas.

Voor ons eiland is te hopen dat dit schip van de *American-line* en ook meer andere excursiebooten van andere linies geregeld een bezoek aan onze prachtige haven op hun reisprogram zullen opnemen.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen een brochure van de hand van Pedro J. Jugo Delgado, getiteld: *„Un tirano mas en la Picota.”* Politica Venezolana, New-York. Marzo de 1911.

Ook zeggen wij dank aan de Firma Maduro Jr. en Co. voor het nieuwe vaarplan van de booten van de *Harrison-line* en aan den Heer Edwin Senior voor dat van de *Hamburg-Am. Line.*

R. K. Bijzonder Onderwijs.

De Eerw. Frater Constantius, in de wereld J. J. Adams, thans onderwijzer aan de Gerardus Majella-School te Utrecht en de Eerw. Frater Sigismund zijn door hun Oversten aangewezen voor het R. K. Bijzonder Onderwijs op Curaçao. Beiden zullen den 1e Mei te Amsterdam scheep gaan.

K. W. I. M.

Tegen 1 April a. s. worden de kantoren van de Koninkl. W. I. Maildienst van onder *„Club Gezelligheid”* overgeplaatst naar het hoekhuis gevormd door de Handelskade en het Waaigat, waar tot nu het *Hotel Comercio* gevestigd was. Hetzelfde hotel blijft, maar verhuist naar de 2de en 3de verdieping, terwijl de lokalen gelijkvloers voor opslag- en bergruimte en de 1ste verdieping voor kantoorlokalen van de West-Ind. Maildienst worden ingericht. Nog een andere verandering is op til.

Met het vertrek naar Nederland van den Heer J. Janse, Directeur van de *Handel- en Industrie Maatschappij*, komt ook deze Maatschappij met de W. I. Maildienst onder één hoofd den Heer H. P. de Vries.— Ten slotte is de K. W. I. M. dezer dagen door aankoop eigenaar geworden van de twee groote vooruitspringende landtongen of schiereilanden gelegen in het Schottegat. Het eene, waarop het Gouvernements-Kruithuis staat, behoort tot de plantage *Asiento*, het andere, westelijk daarvan, is een deel van de plantage *Valentijn*, beiden eigendom van den Heer H. H. R. Chapman.

Wat de K. W. I. M. met dezen koop vóór heeft, blijft vooralsnog het geheim der Goden; niemand gelooft natuurlijk, dat ze er een plantage of cabrieten-coraal wil aanleggen. Zooveel is zeker, dat onze W. I. M. hier onder een eminente leiding staat, en niet alleen met haar tijd mee gaat, maar zelfs den tijd vooruitziet.

Behalve nog over deze nieuwe terreinen in het Schottegat beschikt de *W. I. M* langs de beide zijden der haven reeds over de terreinen van de Groote Werf, de Kleine Werf de Werf Matey, de Wilde en de West-Werf, in het geheel reeds 1300 M. kadelengte.

Aanplanting van de „Carludovica Palmata” in Suriname.

Naar wij vernemen heeft onze Gouverneur bericht ontvangen van den Gouverneur van Suriname, dat er daar proeven genomen worden, om na te gaan of de palmen, die het stroo leveren voor onze hoedenvlechterij, daar willen groeien.

Tot dat doel zullen er, zoodra men van de in de kweekerij uitgelegde zaden behoorlijk plantmateriaal heeft verkregen, proefaanplantingen worden gedaan in de zwampen achter de cultuurtuin en later op andere, geregeld door zoet water overstroomde, terreinen zooals de oevers van de Para.

Die proeven dienen om na te gaan of het mogelijk is die palmsoorten in Suriname te doen inburgeren, zoodat zij zonder verdere cultuurzorgen in stand blijven en zich verspreiden.

Alleen als die proef gelukt, zal, volgens het oordeel van den directeur van landbouw in Suriname, 't stroo in voldoende hoeveelheid en tegen voldoend lagen prijs geproduceerd kunnen worden.

Ook zal worden onderzocht of de palmsoort, die het stroo levert, in de binnenlanden der kolonie Suriname aanwezig is.

Koloniale Raad.

De Zitting van 18 Maart werd bijgewoond door 7 leden. De Procureur-Generaal was mede aanwezig als gemachtigde van den Gouverneur.

De nieuwe begrooting van 1912 alsmede het ontwerp betreffende de vrouwelijke ambtenaren, die in het huwelijk treden, werden naar de afdeelingen verzonden. Het andere ontwerp, eenige wijzigingen betreffende den aanleg en exploitatie van tramwegen, werd zonder stemming aangenomen.

De verordening omtrent het schutten van vee op Curaçao werd na eenige discussie tusschen de Heeren C. S. Gorsira en J. Sutherland en den Procureur in dien zin gewijzigd, dat voortaan alleen de eigenaren van plantages het recht behouden vreemd vee, dat op hun grond komt weiden, te schutten. Aanbrenggeld voor het opvangen en het schutten van dergelijk vee werd den planters eveneens bij meerderheid van stemmen door den Raad toegekend.

Wegens zijn herhaaldelijk verblijf te Carácas heeft de Heer C. Fensohn zijn ontslag als lid van den K. R. ingediend.

Brand op Bona-Bista.

Donderdagavond werd de geheele stad plotseling in opschudding gebracht door het luiden der brandklok. Doch de ijver om te helpen en te redden werd dra bekoeld en ook de lust om weer eens een brand te zien, spoedig teleurgesteld, toen men tot de ontdekking kwam, dat de brand woedde op Bona-Bista behoorend tot de parochie Santa Maria, in het derde district dus op meer dan een uur afstands van de stad. Om die reden en ook omdat daar ver in den omtrek toch geen water te krijgen is, keerde de brandspuit al heel gauw naar het fort terug.

De brand was uitgebroken in een strooien huisje, waarin Rénier Reyke, een kleine neerinkje drijft.

Van hier sloeg de brand over naar een nabijgelegen magazijn, waarin ook de mais, pas geoogst, was opgeborgen, dat even eens geheel afbrand de. Alleen het steenen huis dat tot woning diende, op hetzelfde terrein bleef gespaard.

De eigenaar, die bij het reddingswerk eenige brand wonden aan hoofd en armen opliep, werd den volgenden morgen ter verpleging in het St. Elizabets gasthuis opgenomen.

Verbetering onzer Haven.

In de Vergadering van *het Koninklijk Instituut van Ingenieurs* van Zaterdag 4 Maart kwam behalve nog veel andere punten o. a. ook op het program voor: een voordracht over: *de Havenplannen voor Curaçao* door het lid O. C. A. van Lidt de Jeude.

Koloniale Ambtenaren met verlof.

Het verlof van B. Bordes, Commies der belastingen op Curaçao is met 6 maanden verlengd.

Aan den Eerw. Heer F. J. A. van den Donk, R. K. Geestelijke op Curaçao is vergund naar de kolonie terug te keeren.

Garnizoen.

Den 17 Maart is met het ss. Prins Willem IV naar West-Indië vertrokken een detachement suppletietroepen ter sterkte van 25 soldaten. Het bevel is opgedragen aan een onderofficier van de kol. reserve.

Genezing van Lepra.

De pogingen om lepra te genezen door middel van *nastin*, het middel van professor Deycke, schijnen te slagen. Onlangs reeds deelden wij hieromtrent reeds iets mede uit de kolonie Demerare. Dr. Otto Peiper te Kilwa (Oost-Afrika) deelt in het „Archiv für Schiffs- und Tropen-Hygiene” eenige bijzonderheden mede omtrent de behandeling van aan lepra lijdende inboorlingen met nastin. Van de vijf patienten genazen twee volkomen, een ontvluchtte, twee bleven onveranderd. Bij de twee laatsten kon de kuur uit gebrek aan nastin echter niet worden voortgezet, zoodat men hierover geen oordeel kan vellen.

Officieele Berichten.

Aan den heer W. A. Jonckheer Jr., leerling-opnemer bij den topografischen dienst in deze kolonie, is een verlof voor den tijd van eene maand verleend.

De heer W. A. Jonckheer Jr., voornoemd is naar Bonaire overgeplaatst tot het het doen van de topografische opname van dat eiland.

Aan den heer C. A. Shaw, gouvernements-geneeskundige op St. Martin N. G. is tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Engeland verleend; de heer G. R. Hopkins, gouvernements-geneeskundige op Saba, gedurende den verloftijd van den heer Shaw overgeplaatst naar St. Martin N. G. en de heer J. Morgan Griffith, gouvernements-geneeskundige op St. Eustatius, is met vergunning om den dienst op St. Eustatius te blijven waarnemen, tijdelijk belast met de waarneming van den geneeskundigen dienst op Saba.

De tijdelijk als marechaussée der 2de klasse bij de brigade gedetacheerde fuselier M. S. Tieland, is naar het garnizoen teruggezonden en de fuselier W. A. Bosman tijdelijk als marechaussée der 2de klasse bij de brigade gedetacheerd.

Aan den heer Dr. J. P. Evertsz Hz., armendokter in het stadsdistrict beoosten de haven en in het 2de district op Curaçao, tijdelijk officier van gezondheid 2de klasse bij het garnizoen alhier, is tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend.

De heer C. F. Muskus is benoemd tot lid van den Raad van Toezicht op de koloniale postspaarbank, ter vervanging van het periodiek af te treden lid, den heer C. S. Gorsira JPEz.

Benoemd zijn de volgende heeren:

J. F. Quast, Ontvanger, tevens Ambtenaar van het openbare ministerie op Aruba, thans met verlof op Curaçao, tot 2de Commies, en werkzaam gesteld ter Administratie van financiën;

J. G. Statius Muller en C. J. Debrot, klerken, tot Adjunct-commies;

P. T. S. Krafft, aspirant klerk, tot klerk, en

J. H. Perret Gentil Lz., geëmployeerde, tot aspirant klerk.

Curacaosche Hypotheekbank.

Gisteren werd de jaarlijksche algemeene vergadering van aandeelhouders van de *Curaçaosche Hypotheekbank* onder voorzitterschap van den heer C. S. Gorsira J. P. Ez. gehouden.

De balans en de winst- en verliesrekening, sluitende met een winst van f 19,067,12 werden met algemeene stemmen goedgekeurd. Besloten werd een bedrag van f 10,000 aan dividend uit te keeren en het saldo, verminderd met eene gratificatie aan de ambtenaren, over te brengen op de winst en verliesrekening.

Herkozen zijn als bestuursleden, de heeren H. M. Penso en H. H. R. Chapman en als plaatsvervangend lid, de heer J. E. Leyba. Inplaats van het plaatsvervangend lid, den heer C. G de Haseth Cz., die zijn verlangen heeft te kennen gegeven om niet voor eene herbenoeming in aanmerking te komen, is gekozen de heer R. J. Hoyer.

C. C.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

52 ratten
87 muizen.

N.B. Wegens bijzondere omstandigheden moest het artikel Zeevaartkunde II en wegens plaatsgebrek eenige berichten en ook een gedeelte Buitenland tot een volgend nummer worden uitgesteld.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 24 Maart 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.07
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.37½
„ „ 1a „ „	„ —
„ „ 1a [gebleekt] „ „	„ —
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 5.—
„ „ 4 „ „	„ 5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	„ 7.—
„ „ 7 „ „	„ 7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	„ 10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	„ 12.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 12.—
„ „ 13 „ „	„ 15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ 15.—
„ „ 15 „ „	„ 18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	f 1.50—
„ XX „ „	—
„ XXX „ „	—

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 3.—

N B. Opnieuw vestigen wij de bijzondere aandacht van de hoedenvlechsters op ons lijstje van de wekelijksche marktberichten.

De hipijapa hoeden No. 1 hebben weer een verhooging van prijs ondergaan en tevens is een soort bijgevoegd van *gebleekte* en een van een *kleiner* soort hoeden.

Berichten uit het Moederland.

Prof. J. H. Van 'T Hoff. †

Onze voormalige landgenoot, de wereldberoemde scheikundige J. H. Van 't Hoff, is Woensdagmiddag 1 Maart te Berlijn overleden, ten gevolge van de tuberculose, die hem sedert half December aan zijn bed kluisterde.

Het stoffelijk overschot wordt Zondag a. s. te Hamburg verbrand.

De beroemde scheikundige was 30 Aug. 1852 te Rotterdam geboren. Na in 1871 te Delft het examen voor technoloog te hebben afgelegd, ging Jacobus Henricus van 't Hoff naar Leiden, waar hij het volgend jaar candidaat werd in de wis- en natuurkunde. Nog in hetzelfde jaar ging hij naar Bonn om er te werken bij Kekule. In '73 naar 't vaderland teruggekeerd, deed hij te Utrecht zijn doctoraal examen en begaf zich toen opnieuw naar het buitenland om zijn studies te voltooien in Parijs, waar hij colleges volgde bij Pasteur en Würtz. In '74 promoveert van 't Hoff te Utrecht op een proefschrift: „Bijdrage tot de kennis van cyaanazijnzuur en malonzuur”. In 1876 wordt hij benoemd tot leeraar aan 's Rijksveeartsenijschool te Utrecht, in '77 tot lector, en het jaar daarop tot hoogleeraar aan de Amsterdamsche universiteit.

Daar bleef van 't Hoff tot 1896, toen hij benoemd werd tot hoogleeraar aan de Berlijnsche Universiteit op zulke prachtige voorwaarden, dat het ons land onmogelijk werd hem hier te houden.

Van 't Hoff is de vader van de leer der stereo-chemie, was baanbreker op het gebied van de leer der uitkristalisatie van dubbelzouten en op het gebied van den osmotischen druk.

De overledene is om strijd door binnen- en buitenland gehuldigd; zijn verdiensten werden erkend door eere-doctoraten, benoemingen tot lid van geleerde genootschappen, enz. In 1901 werd hem de Nobel-prijs voor scheikunde toegekend; in December 1907 viel hem een eere-doctoraat der T. H. te Delft ten deel en ook Utrecht schonk hem een eere-doctoraat.

SURINAME.

Aan een artikel in de *Nieuwe Ct.* over Suriname ontleenen wij het volgende:

Voorts dient de regeering eindelijk eens tegenover de inheemsche blanken den moed te hebben, de bestuursinrichtingen tot den eenvoud terug te brengen die past bij het zeldzaam kleine zielental. Dit toch bedraagt slechts 80,000, de bevolking eener Nederlandsche provinciestad, terwijl het bestuur is ingericht als ware West-Indië een tegenhanger van Oost-Indië en alsof de groote oppervlakte niet bijkans geheel van bevolking was verstoken. De Koloniale Staten dienen voortaan te worden beschouwd als een gemeenteraad, de gouverneur als een burgemeester, de inspecteurs van allerlei diensten en gouvernementskantoren teruggebracht tot de verhoudingen die voor een stad als Utrecht, of kleiner nog gelden, het talrijke rechterlijke personeel ingekrompen, de gouvernementsinstelling der „Koloniale Vaartuigen" liefst gebracht onder een particuliere ondernemer, die ongetwijfeld oneindig goedkooper voor een toch bevredigenden dienst zal zorgen.

Eindelijk moge de Minister, zelf een man van zaken, en blijkbaar wars van partijbegunstiging in een zoo dringende aangelegenheid, het groote aantal rechterlijke ambtenaren en oud-ministers die den gouverneurs-zetel hebben bezet, niet opnieuw gaan vermeerderen. Want daardoor zal de kolonie zich wel in een behoorlijken rechtstoestand verheugen, doch zich niet ontwikkelen in economischen zin, het groote doel waarvan haar toekomst afhangt en dat dus thans allereerst dient nagestreefd.

Gerust kan het hooge tractement van f 30,000 per jaar worden ingekort, temeer omdat daaraan nog een toelage van eenige duizenden voor uitrusting is verbonden evenals vrije woning en pensioen.

Het artikel eindigt:

„Werkt men aldus op eenvoudige en tevens praktische wijze, niet zoekende naar groote staatslieden, maar naar praktische en tevens moedige mannen, dan is er geen reden waarom Suriname niet opnieuw zou worden, wat het eeuwenlang geweest is, namelijk een bescheiden maar bloeiend en welvarend wingewest.

Uit de naburige Republieken.

Santo Domingo.

Berichten van het laatst van de vorige maand uit deze Republiek ontvangen, gewagen van geweldige regens, die zeer veel schade hebben aangericht aan den oogst vooral van tabak en cacao.

Ecuador.

Guayaquil, de voornaamste zeehaven van de Republiek Ecuador en de haven het dichtst gelegen in de nabijheid van Panama, maakt zich eveneens gereed voor de opening van het Kanaal, door den gezondheidstoestand der stad te verbeteren. Door het geregeld heerschen der gele koorts en het vorig jaar van de pest, stond Guayaquil sinds lang op het punt van gezondheid zeer ongunstig bekend. Een fransche Maatschappij onder leiding van den ingenieur M. Coignet is belast de noodige hygienische verbeteringen aan te brengen. Het schijnt wel dat men het werk deugdelijk wil uitvoeren en voor geen onkosten terugschrikt.

Het werk wordt geraamd op 20 millioen gld. Nieuwe dijken, afvoerkanalen, een waterleiding zullen aangelegd en oude huizen onteigend en afgebroken worden.

Nederland-Venezuela.

In de aan de belangen der Spaansch-Amerikaansche landen gewijde *Revue Américaine* komt een artikel voor van den redacteur A. Pietri-Daudet.

Naar aanleiding van het mislukken der onderhandelingen tusschen Nederland en Venezuela en het plotseling vertrek van Dr. Grisanti geeft de schrijver der Nederlandsche regeering in overweging, om aan Cipriano Castro toe te staan zich op Curaçao te vestigen en vandaar te trachten het door den schrijver gehate bewind van president Gomez omver te werpen.

Cipriano Castro zou zich dan bij welslagen zeker dankbaar tegenover Nederland betoonen, daar het hem te doen zou zijn bij terugkeer aan het bewind op goeden voet te staan met alle Europeesche natiën maar inzonderheid met Nederland.

De schrijver voegt aan dit fraaie advies nog toe, uit Curaçao berichte hebben ontvangen, dat de Nederlandsche regeering nog een laatste poging heeft gedaan om tot een vergelijk met President Gomez te komen, door bemiddeling van den Duitschen gezant aldaar.

„Goede raad is duur," maar deze kost ...... n-i-e-t-s.

Panama.

Pacific Mail, California Atlantic Steamship Co.— Naar uit New-York gemeld wordt, is de vrachtovereenkomst tusschen de Panama-spoorweg en bovengenoemde maatschappij afgeloopen en zal deze niet vernieuwd worden.

Columbia.

Een nieuwe leening der republiek Columbia.— Binnenkort vindt te Parijs de uitgifte plaats van een leening groot fr. 7 560.000 der republiek Columbia. De koers van uitgifte is fr. 492.50.

—Tot gezant van Duitschland voor de republiek Columbia is benoemd de Heer KRACKER VON SCHWARTZENFELT, die reeds in de hoofdstad Bogotá is aangekomen.

Venezuela.

Den 13 Maart werd ten één uur 's nachts te Ciudad-Bolivar en Macuro een vrij hevige aardbeving waargenomen, die de inwoners uit hun slaap deed opschrikken. Ongelukken of schade schijnt deze aardbeving overigens niet veroorzaakt te hebben. Ongeveer op hetzelfde uur doch iets vroeger, werd een sterke schok gevoeld op het naburige eiland Trinidad die verscheidene seconden aanhield. Ouden van dagen beweerden zelfs dat zij daar nog nimmer zoo'n sterke aardbeving hadden meegemaakt; alles bepaalde zich tot schrik en ontsteltenis en verstoring van de nachtelijke rust.

Buitenland.

ENGELAND.

De opening van het Parlement.

Het was den 7 februari echt Londensche winterdag. Een lichte blauwe mist hing over de straten, en de zon kon niet door de wolken breken. Sommigen houden het meest van Londen onder deze omstandigheden. In ieder geval, het doet de vuil-zwarte gebouwen niet uitkomen, en zooals gisteren, verhoogt het eigenaardig licht, veroorzaakt door de mistige atmosfeer, den indruk, gemaakt door de prachtige uniformen der generalen, der admiralen, der vreemde gezanten van de mogendheden, en den indruk gemaakt door de prachtige gouden koets, getrokken door acht schimmels. Dit laatste doet ons meer denken, aan tooneelen uit duizend en een nacht verhalen, dan aan onze „matter of fact" twintigste eeuw.

De koning was begeleid door de bevallige en statige koningin Mary, en het was de eerste maal, dat het koningspaar zich in het publiek vertoonde na de begrafenisplechtigheden van koning Eduard.

De koning droeg onder zijn koninklijken mantel het uniform van een admiraal, en de koningin was eenvoudig in het zwart gekleed, met een prachtige kroon van diamanten op het hoofd, en verder droeg zij de „Cullinan" diamant als een broche.

Voor den eersten keer, sedert eenige eeuwen, deed de Koning den kroningseed in den onlang gewijzigden vorm en dit gaf algemeene voldoening, niet het minste aan de millioenen katholieke onderdanen van Koning George, verspreid over het uitgebreide Britsche Rijk.

Veel nieuws was er in de troonrede niet.

Van groot belang zal echter zijn de wet die zal worden ingevoerd ter verzekering van werklieden tegen werkloosheid.

Een begin zal worden gemaakt met eenige vakken waarin de werklieden in de laatste jaren veel hebben geleden door werkloosheid. De staat, de werkgever en de werkman zullen ieder wekelijks een gelijk bedrag moeten storten in een fonds waaruit in noodzakelijke gevallen onderstand zal worden verleend.

De leider der oppositie in het parlement, de heer Balfour, hield een rede, waarin hij het beheer van de „Home-Secretary" laakte.

Hij hoopte eene uitvoerige uitlegging te ontvangen van de wijze waarop de onlusten in Wales waren ten einde gebracht, en wenschte ook te weten wie verantwoordelijk was voor het inroepen der troepen, bij het „beleg in Sidneystreet", gedurende het gevecht met de anarchisten.

Balfour was erg hatelijk, want verschillende keeren deed hij uitkomen, dat de Home Secretary met fotografen naar Sidneystreet was gegaan, en liet uitkomen dat het den heer Churchill alleen te doen was om „zelfadvertentie", dat hij indertijd zelf tegenwoordig was, toen de anarchisten door politie-agenten en soldaten werden overrompeld.

Balfour was op glibberig terrein, toen hij sprak over het tractaat tusschen Canada en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, een tractaat, waarbij de Vereenigde Staten preferentie geeft aan invoer uit Canada.

Balfour vond het natuurlijk erg gevaarlijk voor de eenheid van 't Britsche rijk, dat een der grootste koloniën verplicht was, om over dergelijke tractaten met vreemde mogendheden te onderhandelen, omdat het moederland door zijn grondbeginsel van vrijen handel, niet die voordeelen aan Canada kon aanbieden, die Amerika wel in staat was te geven.

Balfour voorspelde, dat als een gevolg van het te sluiten tractaat tussschen Canada en Amerika, zonder twijfel tarwe, een der hoofdvoedingsmiddelen, in Engeland aanzienlijk in prijs zoude stijgen.

Ofschoon het tractaat, waarvan hier boven sprake is, nog werkelijk niet gesloten is, zoo is toch de algemeene opinie in Canada zoo sterk er voor, dat er niet veel kans bestaat, dat het verdrag niet tot stand zal komen en zonder twijfel heeft Balfour gelijk, dat dergelijke verdragen, tusschen Engelsche koloniën en vreemde mogendheden gesloten, de positie van het radicale ministerie in het moederland stellig verzwakken.

De algemeene opinie was, dat de koning veel ernst aan den dag legde, zoowel bij het zweren van den kroningseed, als bij het voorlezen der troonrede, en dat, ofschoon hij niet de sterke persoonlijkheid heeft van zijn vader, men overtuigd kan zijn, dat koning George, zijn plicht zal doen als constitutioneel vorst, met dezelfde ernst en gematigdheid, die men gewend was, gedurende lange jaren, van zijne grootmoeder koning Victoria.

De plechtige kroning zal geschieden op den 22sten Juni a. s., in de Westminster Abbey, en eigenaardig is het, dat groote magazijnen zich thans al verzekeren bij Lloyds tegen betaling van 20 pCt, ingeval de kroningsplechtigheden geen goeden afloop mocht hebben.

Men beweert toch, dat de anarchisten zoo gebelgd zijn geworden op Engeland, door de gebeurtenissen hier gedurende de laatste maanden, dat men bevreesd is, dat zij moeite zullen veroorzaken gedurende de kroningsplechtigheden.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 18 MAART — 1 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Prinses Juliana	H. C. Kissing.	16 Maart.	Aruba	22 Maart.	Isl.-Barlv.
Maracaibo	H. Hichborn	18 „	New-York	18 „	Maracaibo
Maracaibo	„ „	23 „	Maracaibo	28 „	New-York
Philadelphia	A. L. Perry	23 „	New-York	23 „	La Guayra
Philadelphia	„ „ „	28 „	La Guayra	29 „	New-York
Aurora	Christophersen	15 „	Maracaibo	20 „	La Guayra
Aurora	„	22 „	La Guayra	24 „	Maracaibo
Aurora	„	29 „	Maracaibo	3 April	La Guayra
Zulia	S. S. Morris	1 April	New-York	1 „	Maracaibo
Pr. der Nederl.	J. C. Metus	19 Maart	Amsterdam	20 Maart	New-York
Prins Willem I	A. R. Nijboer	25 „	New-York	26 „	Amsterdam
Ascania	A. Claussen	1 April	Amsterdam	2 April	New-York
Mexican	Lawrenson	17 Maart.	Liverpool	18 Maart.	Sta. Marta
Legazpi	L. Sapelana	19 „	Colón	19 „	Barcelona
New-York	F. M. Passow	21 „	Colon	21 „	La Guayra
Cittá di Torino	A. Poggi	21 „	Génova	22 „	Colón
Odenwald	H. Rose	19 „	Colombia	20 „	Hamburg
Senator	Atkinson	27 „	Liverpool	27 „	Sabanilla
Virginia	H. Schuster	1 April	Hamburg	2 of 3 April	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Victoria H	18 Maart.	Maracaibo	*Hilda H*	19 Maart	Maracaibo
Maria H	18 „	Maracaibo	*Virginia H*	20 „	Vela de Coro
Saeta V	19 „	Vela deCoro	*Inmaculada V*	20 „	Maracaibo
Juan Luis H	19 „	Aruba	*G.v.d.BrandhH*	20 „	Maracaibo
Margt. Sofia C	20 „	Rio Hacha	*Juan Luis H*	21 „	Aruba
Hungaria H	20 „	Bonaire	*Frieda H*	21 „	Maracaibo
Clemencia H	21 „	Rio Hacha	*Gacela H*	21 „	Maracaibo
Meda H	21 „	Maracaibo	*Juanita D*	21 „	Sto. Domingo
Diana V	22 „	Coro	*Amistad D*	21 „	Maracaibo
La Preferida H	23 „	Maracaibo	*Victoria H*	22 „	Maracaibo
Virginia H	24 „	Vel. d. Coro	*Meteor H*	22 „	Maracaibo
Refugio H	24 „	Aruba	*Amadeo V*	23 „	Maracaibo
Viola Engl.	25 „	Barbados	*Diana V*	24 „	Vela de Coro
			Hungaria H	23 „	Bonaire
			Refugio H	24 „	Aruba

Advertentien.

Drukker:
B. L. BOGAERS.